

**Stenbæk:** Det ærede Medlem fra Kolding (Berg) kom igaar med en Paastand, jeg kunde gjerne sige Beskyldning, som jeg her vil gjøre en Indsigelse imod. Paastanden dreiede sig om det Forslag, som ligger for som Ændringsforslag, og jeg antager derfor, at det kan være mig tilladt at omtale den. Han brugte den Ættring, at der var et Mindretal, som gif fra sine egne Forslag, og ved dette Mindretal mente han det Mindretal, hvortil jeg hører. Baade igaar og igjen idag har det ærede Medlem flere Gange brugt den Ættring, at det Forslag, som her ligger for til Forhandling som Ændringsforslag, er vort eget Barn. Det er dette, jeg vil gjøre en Indsigelse imod, thi det er urigtigt. Hvorledes er det virkelige Forhold? Vi have været med til at opstille flere af de Forslag, som nu findes i dette Forslag, som blev vedtaget ved 3die Behandling, og vi have altsaa ogsaa stemt for dem. Vi have stemt for flere andre, da vore egne Forslag bleve forkastede, fordi vi ansaa dem for at være bedre end Regjeringens Forslag. Det er jo Noget, som saa lidt finder Sted her i Rigsdagen. Men det ærede Medlem maa jo dog vide, og han burde have taget det med, at samtidig med, at vi stillede disse Forslag op, stillede vi paa andre Punkter Ændringsforslag, som vi lagde den afgjørende Hovedvægt paa. Jeg skal nævne tre Bestemmelser, som vi lagde stor Vægt paa. Den ene var de værnepligtige Befalingsmænds Uddannelse. De værnepligtige Befalingsmænd ere en Indretning, som vi lægge ganske overordentlig stor Vægt paa, og vi havde stillet Benfæstede gamle Forslag op i denne Retning om Centralstolen. Forslaget falbt, der kom noget Andet istedet, som jeg for mit Vedkommende ingen Tro har til. (Berg: Hvad er det?) Det er den Bestemmelse, som nu staaar i Forslaget angaaende de værnepligtige Befalingsmænds Uddannelse. Vi havde endvidere stillet op et Forslag om Garnisonsøvesenets Afstæffelse for Infanteriets Vedkommende og en Forkortelse deraf for alle de andre Baabens Vedkommende. Forslaget falbt; der kom i Stedet derfor en Bestemmelse om Infanteriets Garnisonsliv, som vi maa anse for at være i allerhøjeste Grad uheldig, og der kom en Bestemmelse om Udvidelse af Garnisonslivet for de andre Baabens Vedkommende. Den tredje Bestemmelse, jeg vil nævne, er vort Forslag om Troppernes Garnisonering, ved hvilket skulde fastsættes, at et bestemt Antal Batterier skulde ligge ovre i Sylland, og vi havde i Forslaget stillet op, hvorledes baade Infanteriet, Kavaleriet og Artilleriet skulde ligge. Vi lagde Vægt paa dette Forslag som et vigtigt Forslag i og for sig, og samtidig saae vi i dette Forslag en Protest imod Regjeringens nye Forsvarsplan — ja, den er nu rigtig nok snart gammel, men den er da i alt Fald et Forsøg paa at komme ind paa en ny Bane med Hensyn til Garnisoneringen, thi det Bestaaende er Uvedelin-

gen. Forslaget falbt, og der kom ingen Ting i Stedet. Hærløvsforslaget gif til Landstinget, uden at der var nogen Bestemmelse om Troppernes Garnisonering. Landstinget har igjen indsat Bestemmelsen om Troppernes Garnisonering, den samme, som findes i den første Afdeling af den høitærede Ministers Forslag, og den samme Bestemmelse, som det ærede Medlem fra Kolding og hans Venner ere stemte for. Men nu foreslaas det, at endog denne Bestemmelse skal gaa ud, saa at, naar vi vedtage en Lov i den Skikkelse, som det ærede Medlem foreslaar den, vil der i den Slet ikke findes nogen Bestemmelse om Troppernes Garnisonering. Disse vigtige Ting maa det ærede Medlem tage med, thi ganske vist have vi været med til at stemme for adskillige Forslag, som nu staa i Lovforslaget, men det var først efter, at andre Forslag, som vi havde lagt særlig Vægt paa, vare borte, vare faldne ud, og naar det var slet, maatte vi se helt anderledes paa Loven. Da vi dernæst stode ved 3die Behandling ligeoverfor Beslutningen om at stemme for Forslaget og sende det over til Landstinget, maatte vi se paa, at de Ting, som vi lagde den afgjørende Vægt paa, vare borte, og at, hvis vi stemte for dette Forslag, maatte vi ifølge vor Betragtning komme til at billige den underlige Politikk, som er bleven kaldet Fællesudvalgsplitikken, ligesom paa, at vi, som Eagen var kommen til at foreligge, maatte ved at stemme for Forslaget billige Regjeringens Forsvarsplan i sine Hovedtræk. Der var altsaa fuldgyltige Grunde for os til at stemme imod Forslaget ved 3die Behandling, og en fuldstændig gyldig Betragtning fører os til det samme Resultat nu, da det samme Forslag foreligger til Afstemning. Det er urimeligt af det ærede Medlem at forlange, at vi, naar de Ting ere tagne ud, som vi lægge Hovedvægten paa, alligevel skulle vedkjende os Loven som vort eget Barn, og at vi skulle indrømme, at vi ere gaaede bort fra vort eget Forslag. Det kunde vi nu, om vi vilde, vende imod det ærede Medlem selv, naar vi tænke paa Svøvnsløven. De fleste af de Ændringsforslag, som man vedtog, var det ærede Medlem og hans Venner med til at stille op; men da der blev vedtaget et Ændringsforslag, som de vare meget stærkt imod, nemlig om den aarlige Udrustning, bevirkede det, at de tilsidst stemte imod Loven, og det finder jeg ganske rimeligt, naar de have den Anskuelse, at Loven med en saadan Bestemmelse vilde blive en efter deres Mening uheldig Lov; thi naar vi komme til den sidste uheldige Afstemning, saa se vi paa, hvorledes Loven ser ud i sine store Træk, og er der saa nogen Ting i den, som vi maa anse for afgjort uheldige, eller er der taget Ting ud af den, paa hvilke i have lagt Hovedvægten, saa maa vi stemme imod denne Lov. Jeg vil nu ingenlunde vende denne Anke imod det ærede Medlem og sige, at, da Svøvnslø-